

III. Oppo-
sitū, quod
est non-
Ens, cujus

I. Synonymum, vulgò habetur *τὸ nihil*. Sed quamvis nihil non raro idem valeat, quod non-ens, ut rectè exponatur per non ens, ut si dicas: *οὐδὲν ἔστι* est non ens, id est nihil; non ubique tamen hæc interpretatio locum habet; sed sæpè idem est, quod nullum Ens, aut nulla res. Ut quando *Nihil est ab omni parte beatum*, ait Poëta, *nihil est causa sui ipsius*, dicunt Philosophi. Quæ falsò & ineptè interpretaberis sic: *Non-ens est ab omni parte beatum: Non-ens est causa sui ipsius*. Rectissime autem sic: *nulla res est ab omni parte beata: nulla res est causa sui ipsius*. Item, *Ex nihilo nihil fit*, decantatissimum est Philosophorum axioma, ubi *τὸ ex nihilo*, idem sonare, quod *τὸ ex non Ente*, res ipsa loquitur, sed nominativum, *nihil*, inconvenienter mutabis cum voce *non Ens*. An enim verum, aut sensus axiomatis est: *Ex non Ente non Ens fit*? Quod si dixeris: *Ex non Ente nullum Ens, vel nulla res fit*, congrua interpretatio est, idque sentiunt omnes, qui illâ propositione utuntur. Arque ex his de voce *Aliquid* ita philosophandum videtur: cum *τὸ aliquid* opponatur *τὸ nihil*, & verò *τὸ nihil* idem jam valeat, quod *non Ens*, jam idem quod nullum Ens: *τὸ aliquid* quoque nunc idem erit, quod Ens; interdum idem, quod aliquod Ens: Ut enim non Enti opponitur Ens; ita *τὸ nullum Ens* opponitur *τὸ aliquod ens*.

II. Notandæ sunt diversæ accepti-
ones. Sumitur enim jam, ut op-
ponitur

vero, atque ita idem est, quod falsum, locis suprà citatis, nempe *V. Met. cap. 7. VI. Met. c. 2. t. 18. IX. Met. c. 4. t. 21. & præterea I. post c. 2. t. 10.*
Ei, quod est vel existit, quod iterum dupliciter sumi, res ipsa loquitur, nempe
1. pro eò, quod potest esse, cum actu non sit,
2. pro eò, quod nec actu est, nec esse potest

IV. Prin-
cipia, quæ
duplicita:

Effendi, & talia Ens non agnoscit, quod vel inde perspicuum est, quod Ens in sua latitudine Deum complectitur, cui principia effendi tribui nequeunt.
Cognoscendi: Et hæc Ens habet, eorumque omnium primum est hoc; *Impossibile est idem simul esse & non esse*, & quod ipsi cognatum, *Quodlibet est, vel non est*.

Disjuncta, quæ non nisi cum
disjunctione cum Ente
reciprocantur, & conve-
niunt Enti vel

Immediate, id est, non mediante
attributo simplici, qualia
sunt:

1. *Esse potentia C. vel actu D.*
2. *Principium vel principiatum*,
E. sub quò continetur.
3. *Causa & causatum*, de quibus
F. G. H. I. K. L.
4. *Necessarium M. vel Contingen-
s N.*

Mediate, id est, mediante attributo
simplici, nempe unitatis, cujus ra-
tione Ens est

1. *per se vel per accidens P.*
2. *Simplex vel Compositum*,
Q. quo pertinet Totum
& Pars R & S.
3. *Universale vel Singulare*,
T. Idem vel Diversum,
V. quo pertinet doctrina
de generibus distin-
ctionum W.

V. Attri-
buta, quæ
sunt vel

Simplicia, quæ simpliciter & sine disjunctione
cum Ente reciprocantur, quæ vulgò con-
stituantur

1. *Unum O.*
2. *Verum X.*
3. *Bonum Y.* cui subijcimus
4. *doctrinam de Perfecto. Z.*

Attributa in Entis, & simplicia attributa Imperfecta in partibus suis seminariis.